

دکتر فریبرز رئیس دانا:

تجربه نظام سرمایه داری

پراز کشتار و نابود کردن نظام های بشری است

کشتار و آدمکشی و نابود کردن نظام‌های بشری است.»
به نظر می‌رسد که چارچوب یک گفت‌وگوی رسمی
به او این اجازه را نمی‌دهد که راحت صحبت کند و
صریح‌تر سخن بگوید.

در بحث از دموکراسی نیز تصریح می‌کند که به دموکراسی مستقیم اعتقاد دارد و می‌گوید: «شما می‌توانید با فشار دادن یک دکمه در کنار دستتان از آرزوهایتان را عنوان کنید. شخصیتی در تلویزیون می‌آید و نظری را مطرح می‌کند. موافقت یا مخالفت شما در همان زمان می‌تواند با فشار دادن یک دکمه نشان داده شود.»

از همه این حرف‌ها که بگذریم او شاید دوست داشتنی است.

در فرایند شرکت‌های خوششان را به جای توسعه‌های مردم جان‌پسند، نظام‌های کنترل‌گر را در درون و بیرون از دولت توسعه داده‌اند. مردم‌های اقتصادی را محکوم می‌کنند که تشکیلاتی از راهزنی‌های برای این که مردم بتوانند به دست‌مزد برابر دست‌مزدی که برای ضروریات مانند غذا، مسکن، آب و غیره، این است که فرزند بد را کارگر به مصرف این که در آن فرزند زاده شده با فرزند بنده متفاوت نباشد. در آلمان که به‌گذاری خصوصی وجود دارد هم اینچنین نیست که شما هر چه تولید می‌کنید را به بانک و حسابان پول بگذارید و نظارت و مراقبت را برانید. باید دید.

بعضی از اندیشمندان معتقدند که سوسیالیسم و دموکراسی قابل نیستند. «توکویل نتیجه و ستادور سوسیالیسم را یکنگمی می‌داند و بسیاری دیگر می‌گویند که این عقیده است که اندیشه سوسیالیست دور از است و آزادی است. اما شما دموکراسی را نمی‌توانید با این که چنین نظریاتی که امثال توکویل مطرح می‌کنند، حسید؟»

مگر ما به این نظریات هم توجه نکرده‌ایم. مستند چهره چنانچه می‌دهد کلیه کسانی که خواستند دموکراسی را به عنوان

ای مستقل از مشارکت تعریف کنند در فهرست شرایط در تله

روسی است که برای حمایت قرار گرفته‌اند. برای ویژه از

میرزا علی‌اکبر می‌باشد.
اما آنچه که تجربه‌های بعدی یعنی جنبش‌های کارگری و دهشاهی ازادبخش نشان دادند، چون داد که متوسطه شدید بود، این دیگر می‌توانست موقر و جادو دارد. موقر معنی اقوام گیتی دارد، اما موقر کسی مستقیم بوده‌ام راه دریم، هر که جنبش را می‌سازد یا انسان‌ها می‌توانند که از ایشان به این و آن می‌رسد، به صورت مستقیم وارد حوضه می‌شوند، به گمان که در موقر کسی که انسان‌های دیگر از ایشان بی‌نیاز و وفلات نجات نگذرد، موقر کسی شکل می‌گیرد. می‌تواند موقر کسی اختصا به سلیبس است که در عرصه انتخابیات، موقر و واقعی اجتماعی می‌باشد. موقر سرمایه‌داران را کشیدند و رادر موقر می‌باشند به مردم و راکارنده‌های حرفه‌ای می‌داند و خود را می‌گیرند. اما اگر کارگزار کیتونن بالای می‌داند و پرورش یافته و بالا آمده و به ایران با این که آقای خامنه‌ای از روحانیون ممتاز بوده است، به تجربه‌های مردم و به صورت غیر قابل سلب می‌باشد، اما آمده است، این چیز دی‌مندی است این قرات با این سرمایه‌دار مشتمل جور بود. موقر کسی این نمایانیت برتاناتیست به گمان که از مجرای رو، سلب می‌گیرد می‌داند و فقط رفته هستند.

نقد شما به دموکراسی‌های نمایندگی را می‌توان در افکار بسیاری
 متفکران پیدا کرد. به عنوان مثال «والتر لیس» آمریکایی هم

بود؛ «دردم بیگانگی ناکا و فزونی که جای در صحنه زندگی می نداشتند. جز آن که هر از چندی از میان مردان مسوول عده ای را ب نمایند.» از امکان تبدیل دموکراسی نمایندگی به توتالیترسم گفتند ولی دموکراسی های مستقیم و گوشه ای از صحبتان به آنها اشاره و نیز با قریه شدن جمعیت ها محلی از

ندارند. به این ترتیب نظام فرهنگی
ما مد نظر شما چیست؟
ملی ما می توانند با توجیه تجربه
فنی و فرهنگی و روانشناسی
اعیان، شیوه های ویژه ای را انتخاب
آن دستاوردی که در کویا وجود
به نظر من بسیار با اهمیت است.

هجنهات و روحيات ويژي دارند و با توجه به اين مظاهر ويژه را نيين و طراحي كنيم. در اين صورت هم كه گوييد جمعيت يازده و شانزده ساله و اما ساختار و اساسي مستقيم منتهي است. اما به خاطر اختلاف همان قدر بالا، به نظر من، يك گزويي هم پيشرفت دارد. شما استايد اين را بگويد كه مردم را در سطح ممتاز از روزهائمان از يك كسيد خيلي هم دور نيست. مستحقيت در تلويزيون هم دارد و نظري را با طرح كه شده، با مخالفت با هم در همان زمان است اما با پيش آمدن يك طرح كه شده بود. در اين روش انسان قلب هم وجود دارد و لازم است كه سدوق و نظر رفتار كنداشت و با اينجا به آخر برسد. در انگويي را يريزي و انگويي، گاهي اين قلب با هم در هم نيزد دارد. انگويي منواله اين گيري را با اين مسئله كه نحوه پيوند كردن و همگراي دادن مردم است. من تصميم به من است كه در راساي دستكرسي ساختاري و اساسي مستقيم است از افرازيهاي خاص خودمان استفاده ميكنيم. بعضي از ما ممكن است شكت خود دهند ولي بازي فابريز، بعضي از همنهاده كه عبارتي شاكست خود به ديده، من اين همنهاده را كه نظر به خود در كشور ما تعارفي با گرفته اند. با تعارفي با گرفته اند، چرا، به ياري تعارفي ها را به تعارفي پابدهاي بشلوكي مطرح كردن، چرا،

آیا فکر نمی‌کنید که نظریه دموکراسی مستقیم صرفاً یک نظریه باشد؟
بکر می‌کنم این شیوه‌ای که شما برای اجرای دموکراسی به صورت
مستقیم مطرح کرده‌اید، آیا تا به حال در لحاظ عملی این
به اثبات رسیده است؟ همچنین به نظر من این شیوه اگر بر فرض محال
تحقق باشد باز هم نمی‌توان ادعا کرد که این شیوه تولید کرد.
تئوری‌داری دموکراسی را در کاریکاتوری آن دموکراسی
به بند. بسیاری از نظام‌ها در عرصه اجتماعات و کنگره و آسان و

فریزر رئیس‌دانا یک اقتصاددان چپ اندیش است. گفت‌وگوی او نیز این قضیه را تأیید می‌کند. اگر چه نقد هیچ وجه برابریم پذیرفتنی نیست ولی گفت‌وگو با او با است.

هنگامی که از پیر صحبت می‌کند، می‌گوید: «ایشان نظریه‌پرداز خود را به دستور و سفارش یک بین‌المللی آمریکایی انجام می‌دهد».

اندیشه‌های پیر و توکویل را کینه نوازانه، مخصوص نامرکز نیز می‌گوید: «من مثل تافلر گول فست‌لندر را نمی‌بخورم که فکر کند جوش آب را عجب

گفت و گوی سیاسی

من و منی در تشریح و ترویج و از تیرازی در که دولت و مالی باشد؟
روند تاریخی نشان می‌دهد دولت‌ها در که نظر من گیریم، می‌باشند؟
از آن نمایان می‌باشد که به عنوان تجربه علمی در باز پژوهش‌ها
منی مطرح است و دولت و تیرازی که چه جالبه به بخش منی می‌رود
دولت و تیرازی و زور به قدرت منی در تیرازی نیست. در کشورهای
منی، به نرخ رشد اقتصادی بسیار بالاتر و به سهم دولت در
دولت و تیرازی داخلی که نشده است و دولت عموماً اشکای از
منی دارد. اگر چه آنگاه افزایش منی در دولت متوقف شدن است ولی
حکام به مرحله جد در دولت منی رسیده است. در دوره‌های که
تیرازی اقتصادی با تیرازی به بخش اقتصاد منی معروف هستند و اما من
در سرمایه‌داری آمریکا مرکز تیرازی در دولت و دولت در که طری
که صورت تیرازی و تیرازی از تیرازی تیرازی با تیرازی و سندوق
تیرازی و تیرازی به علت آن که دولت‌ها را وادار می‌کنند نسبت به
تیرازی و تیرازی مردمی باشد تیرازی نسبت به دولت مالیات‌های نامین
و تیرازی را دهند یا مدخله به بخش مستخدمه و سیاست‌های
تیرازی و تیرازی به سهم دولت که دولت منی به دولت منی و واقعه
تیرازی و تیرازی خودی نشان دهند دولت منی از طوری نیست که
دولت در تیرازی منی به منابع یک پدیده شود به کاهش
در تیرازی اقتصادی اختلاف منی به تیرازی متعلقه نشان شده
و صنعتی اروپای شرقی به گونه‌ای است که بخش خصوصی در
از جمله عملکرد تیرازی‌های آزاد در تیرازی که در زمینه انتقال
و تیرازی و تیرازی اقتصادی تیرازی قصد تیرازی بخش
تیرازی را کامل آن از خود بکنند. تیرازی بخش منی به سهم‌های
تیرازی به بالا چه زور به بخش منتقل شوند می‌خواهد.

ولی اگر ماحق فعالیت اقتصادی برای دولت نیز قائل شویم به نظر
رسد که بهتر است این حق محدود و در حد دیگر نهادهای
موصی باشد.

[illegible]

آیا فکر نمی‌کنید که این عدم محدودیت دولت‌های تواند اصلات و حقوق فردی را که از دستاوردهای بشر امروز است، خدشه‌دار بد. به عنوان مثال دانشگاه‌های دولتی که شما به آن اشاره کردید در می‌توانند به یک محیط بسته و بی‌آزمایی تبدیل شوند. باید ابتدا ثابت کنید که اصلت فردی و آزادی و حقوق بشر با پایه‌داری ضد در حد که ضد خصوصی سازگار است...

تجربه‌های سرمایه‌داری پر از
چرک و خون و کثافت و کشتار و
آدمکشی و نابود کردن نظام‌های

سوسیالیستی همیشه
این گونه نبوده اند

ولی این دو هیچ ربطی به هم ندارند. من در نقد اقتصاد دولتی از سوال کردم و این لزوما به معنی دفاع از نظام صد در صد مایه‌داری نیست و شما به جای بحثی ایجابی نباید به صورت سلبی بخ بگوئید. می‌توان در خصوص نظام سرمایه‌داری هم پس از این بحث کرد....

شانه در هندوستان مداخله‌ای فلسفی و در واقعیت پیچیده،
 شده که از اینجا می‌تواند دموکراسی جدیدی هم وجود دارد ولی
 تمام سعودی هم می‌تواند که بخش‌های خود را قدر رویتند
 ولی از این نظام، یک نظامی اخراجی شد بشری است. کارای کرداری
 های دولتی است اگر نه آنها بر سر صندوق‌های برهمنشان را با
 به پالیسی انتخاب کرده‌اند. برپایه این سرمایه گذاری
 به دراز و درجه دموکراسی و حرمت انسان‌ها برقرار نیست.
 های استبدادی تمامه و توتالیتر است در حوزه‌های خصوصی هم
 می‌کنند و این‌ها خود را به جای سوسیالیسم جا می‌زنند.
 های دولتی به این گونه، یک سوسیالیسم مرزی نیست. این
 های توتالیتر هستند که در تمام حوزه‌های دولت می‌کنند.
 های کاملاً لیبرال هم لزوماً حرکت انسان را رعایت نمی‌نویسند
 به سوسیالیسم حرکت سرمایه‌های خصوصی هم می‌نویسند و
 است. انسان‌ها را نیاز به برابری و عدالت اجتماعی دارند که
 هم وجود ندارد.

به نظر شما آیا عدم محدودیت دولت در مسائل اقتصادی به نفع سیاسی و فرهنگی هم نمی تواند تسری پیدا کند و به نفع دولت مطلقه اقتصادی به همراه دولت مطلقه سیاسی یا فرهنگی

دولت در مسائل اقتصادی باید محدود باشد ولی این محدودیت
هفته‌ای یا از روی فشار سرمایه‌دارها نیست. خردکارشناسی از یک سو
و زحما و خردمردی از سوی دیگر، حدود و مرزهای فعالیت دولت را
نشان می‌دهند. اگر مردم به ارزش‌ها و تجربه‌ها و آگاهی‌ها و
نیاهای توده‌های مردم از سوی دیگر پایبند باشد، آن محدودیت‌ها
در حوزه‌های اقتصادی و چه در حوزه‌های اجتماعی بروز خواهند

پوپر که از متفکران جهان مدرن است ادعا می‌کند که هر جا در مومت بحثی از سوسیالیسم بشود، آزادی لغو می‌شود و در زیر خ‌های سوسیالیسم از بین می‌رود. نظراتان در خصوص این سخن

دشمنی کینه‌توزانه پوپر با اندیشه سوسیالیستی و مشارکت مردم و ملت و آرمان برابری جویانه و سوسیال. دموکراسی مشهور است. شنیده شده که ایشان نظریه پردازی خودش را به دستور و سفارش بن ساسی بین المللی آمریکایی انجام می دهد ولی با آن کاری م. ایشان به عنوان دشمن سرسخت سوسیالیسم عمل کرده است.

تحقق هستند ولی این تضمین نمی‌کند که در حوزه عمل با موانع و نامل مختلف موجود، ما شاهد وقوع آنها به صورت طرح شده در نظریه م. همان گونه که کمونیم وعده بهشت بر روی زمین و ساختن انسان نوین را می‌داد ولی عملاً از کشتار انسان‌ها و جهنم سردرآورد.

[illegible]

با چنین نگاهی که شما به مسائل اقتصادی و نظام‌های حکومتی به
سیاسی و اقتصادی دارید خیلی جالب به نظر می‌رسد اگر نظر تان را

تای دموکراسی مشارکتی و
تتقیم باید از ابزارهای خاص
بدمان استفاده کنیم

خصوص آینده انسان و روابط اقتصادی او و نظام های سیاسی .

من از آن فیلسوف‌هایی که دوست دارند آینده را بشکافند، نیستم. البته فیلسوف نیستم و فقط به فلسفه عملی و سیاسی علاقه‌مندم. به نظر من

خودم که فکر نمی‌کنم جهش‌های عظیمی شبیه بایک، باره‌ها در سراسر داری
 طر من و وجود خواهد داشت. استنباط دادند و خواهد داشت و همچنین
 از آزادی گریانه، سوده‌های اپراترهای و سلفه‌های کنش‌های مردمی
 خواهد داشت. شد تکنولوژی شد نشانه کرد ولی آن که فکر نمی‌کنم
 چیز را دفاعه کردن کنم، شد، نشانه کرد. توده‌های مردم تکنولوژی را
 خواهد کرد. آینده جهان به نظر من نبرد جنوب و شمال خواهد بود. در
 نبرد جنوب طرفداران خواهد داشت. نبرد جهانی حتما در پیش
 بود ولی این در صلح ایزر خواهد بود. توده‌های مردم جنوب را
 نبایند و اجازت خواهند داد که حکومت‌های سلفه‌ها را و میلیتاریسم بر
 نبایند. خواهند اندک.

اما فرآیند مقاومت و انقلاب حتما بر خورد های خونی و قطعی خواهد بود. پیوند های تازه تری میان مردم جهان به وجود خواهد آمد. تکنولوژی تر می شود و توزیع منابع عادلانه تر. تمرکز های سرمایه به صورت جدی د خواهند داشت ولی اتحادیه های کارگری هم افزون خواهند شد. بان و به ویژه زنان، ابتکارات تازه تری را در اداره جامعه شان ارائه خواهند داد. کهنه کار قدرت ذهنی ما خارج است.

آقای دکتر بسیار متشکرم از این که بالاخره وقتتان را در اختیار ما قرار داد. در این گفت و گو شرکت کردید.
من هم از شما متشکرم.